

[KUWIEK *sb m*

A sg kuwiek.

Sł stp, Cn brak.

*Piszczalka do wabienia ptaków, wykonana najczęściej z drewna, kory brzozonej, kości lub tchawic różnych ptaków i nastrojona na głos tego gatunku ptaka, którego ptasznik zamierza łowić: Rofzczepem albo potrzaskiem imuią się máli ptacy gdy kto vmie pífzczalkę (ábo kuwiek iáko niegdzie zową) ná to przypráwić *Cresc 1571 688 (Linde)*; Naprzod weś lep idź do lálffá [...]: á tám budę lobie vczyn dobrą gęftą/ odzywayże fie w kuwiek takim głósem iáko Sowá *CygMysł F2*.*

AKtt